

Високопреосвященніший Варфоломій, архієпископ Рівненський і Острозький

Архієпископ Варфоломій, в миру Ващук Віктор Володимирович, народився 1 березня 1953 року селі Городно Любомльського району Волинської області. В 1968 році закінчив Городнянську восьмирічну школу, після якої в 1970 році здобув середню освіту в Куснищанській середній школі 1971-73 роках проходив військову службу в лавах Радянської Армії, а далі впродовж двох років працював у Ковельському вагонному депо. В 1975 році вступив до Одеської духовної семінарії, яку закінчив у 1979 році. В тому ж році був прийнятий на 1-ий курс Московської духовної академії, яку закінчив у 1983 році з вченим ступенем кандидата богослов'я за курсову роботу "Нямецький монастирь в истории Русской и Румынской Православных Церквей". 16 жовтня 1983 року Високопреосвященнішим Даміаном (Марчуком) рукоположений в сан диякона, а 18 жовтня - в сан священника. 25 жовтня призначений настоятелем Преображенського храму смт Стара Виживка на Волині. 1 березня 1989 року Архієпископом Волинським і Ровенським Варлаамом (Ільющенко) призначений секретарем Волинсько-Ровенського єпархіального управління і кліриком Троїцького Кафедрального собору м. Луцька, 15 квітні 1989 року возведений в сан протоієрея.

30 серпня 1989 року за сумісництвом з посадою секретаря єпархії Архієпископом Варлаамом призначений настоятелем Троїцького кафедрального собору в м. Луцьку. 22 грудня 1989 року протоієрей Віктор Ващук прийняв чернечий постриг з іменем Варфоломій, в пам'ять святого апостола Варфоломія . 18 січня 1990 року з благословення Святішого Патріарха Московського і всієї Русі Пімена, Архієпископом Варлаамом возведений в сан архімандрита. 8 лютого постановою Синоду Української Православної Церкви архімандриту Варфоломію оприділено бути Єпископом Волинським і Ровенським. Священний Синод Руської Православної Церкви 19 лютого 1990 року затвердив постанову українського Синоду. 24 лютого 1990 року Володимирському кафедральному соборі міста Києва відбулась єпископська хіротонія архімандрита Варфоломія в Єпископа Волинського і Ровенського.

Чин хіротонії звершували:

Митрополит Київський Філарет,
Архієпископ Чернігівський Антоній,
Архієпископ Сімферопольський Варлаам,
Архієпископ Житомирський Іов,
Єпископ Переяслав-Хмельницький Іонафан.

10 квітня, в зв'язку з розподілом єпархії на Волинську і Ровенську, Єпископ Варфоломій став управляти Волинською єпархією з титулом Волинський і Луцький. 16 жовтня 1990 року, завдяки клопотанням Владика, була відроджена Волинська духовна семінарія. Владика Варфоломій був призначений першим її ректором і обіймав цю посаду до переведення на Миколаївську кафедру. 25 серпня 1992 року, після відомих безчинств, які вчинила група розкольників у м. Луцьку, Владика Варфоломій отримав призначення бути Єпископом Миколаївським і Вознесенським. В 1993-1995 роках Владика Варфоломій управляв Сумською єпархією. 27 липня 1995 року Єпископ Варфоломій призначений Єпископом Ровенським і Острозьким. 23 листопада 1995 року возведений в сан Архієпископа. Архієпископ Варфоломій - учасник Помісного та всіх Архієрейських Соборів Православної Церкви в 1990-2000 роках.

Має нагороди:

1997 рік – 1007 рік -- Орден святої рівноапостольної Марії Магдалини II ст. (Польська Православна Церква).

2000 рік - Орден святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня.

2001 рік -- Орден "Різдво Христове-2000" I ступеня

В листопаді 1999 року Президент України нагородив його іменним наручним годинником " «Від Президента України - Л.Кучми».

25 квітня 2001 року Указом Президента України Леоніда Кучми нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня . Високу нагороду Владиці Варфоломію вручив Глава Адміністрації Президента Володимир Литвин 26 квітня 2001 р. в м. Рівне.

*В монастирях особливо процвітає
священнослужіння чинне, найповніше,
найтриваліше. Церква постає тут у всій
красі свого облачення.
(св. Феофан Затворник)*

Чернецтво завжди було небесним воїнством на землі, «сіллю землі». Чернече життя — доля небагатьох обраних, які мають непереборне бажання цілком присвятити себе служінню богові. Ті, що ступили на шлях чернечого життя, мали тверде рішення відректися від світу, «тобто відмовитись від усіх земних благ». Вони взяли на себе добровільне мучеництво:самозречення, життя вдалені від своєї родини в трудах, в молитві. Із пустинь, глухих лісів, скитів монахи благословляли і вимолювали християнський мир

Чернецтво було і є оплотом Церкви і хранителем її таїни благочестя і спасіння. Всякий православний християнин вірить у силу монашеської молитви.

Чернецтво — це найбільший подвиг духовного служіння світові. Щоб зрозуміти і прийняти це життя в собі потрібні духовні очі віри, які проникають в духовний невидимий світ.

Монашество, таким чином, було, є і буде найкращим плодом на «древі християнському», бо такий спосіб життя освятили Сам Господь і його Пречиста Мати.

Такий собі життєвий шлях обрали молоді на той час хлопці та дівчата із села Іванівка Корецького району, Рівненської області. Всі вони виховувались в глибоко віруючих селянських родинах. Перші посіяні зерна віри Христової в юні душі були під час відвідин рідного храму.

Ігуменя Наталія (Ільчук Надія Олександрівна)

Народилась 5 серпня 1925 року в богобоязливій селянській родині. З 1932 по 1938 роки навчалась у місцевій школі, яку закінчила з похвальною грамотою. Потім навчалась у жіночому сільсько-господарському училищі. Після його закінчення допомагала батькам по господарству. В 31 травня 1944 році, після визволення м. Корця від фашистів, пішла у Свято-Троїцький жіночий монастир. Довгий

час була келійницею при ігумені Людмили (Вільковській). В 1955 році постригли в рясофору. 7 лютого 1969 року була нагороджена правом носити золотий наперсний хрест. Прийняла постриг в мантию під іменем Наталії 7 лютого 1969 року. Тривалий час була помічницею в ігумені Людмили. Після її кончини указом Святішого Патріарха Всієї Русі Алексія II назначена настоятелькою Корецької обителі.

Свято-Воскресенський Троїцький Корецький ставропігійальний жіночий монастир

2 березня 1970 року Архієпископом Волинським і Ровенським Даміаном була возведена в сан ігумені із врученням їй ігуменського жезла. Брала участь у роботі Помісних Соборів РПЦ в 1972 та 1990 років для обрання нового Патріарха. В 1972 році прийняла перших послушниць в монастир. В 1977 році була почесним гостем миротворчого форуму «За стійкий мир, роззброєння,

справедливі відносини між народами», де приймали участь релігійні діячі з усього світу. В 1980 році було нагороджено монастир орденом святого князя Володимира I ступеня. Учасниця Всесвітньої конференції «Релігійні діячі за спасіння священного дару життя від ядерної катастрофи», яка проходила в Москві 14 травня 1982 року. Декілька разів відвідала Святу Земля. При її мудрому

керівництві обитель зовнішньо розцвіла і внутрішньо удосконалилась і зміцніла. За її клопотанням було повернуто монастирський сад, який забрали в 1962 році, келійний корпус №2 та сирітську школу-приют. В 1992 році було повернуто монастирський хутір із землею на якій потім збудували молокозавод. Віддали зруйнований та спалений Свято-Воскресенський монастир у 1994 році. Зразу ж почалося його відновлення. З 1 вересня 1998 року відкриваються експериментальні регентські курси. Які потім перетворились в регентсько-катехизаторське училище. При монастирі було створено недільну школу. За багатолітні усердні труди ігуменя Наталія удостоїлась багатьох нагород Руської Православної Церкви та Української Православної Церкви :

1977 рік — наперсний хрест з прикрасами;

1980 рік – орден преподобного Сергія Радонежського III ступеня;

1985 рік – другим наперсним хрестом з прикрасами;

1989 рік – Патріаршим Хрестом – самою високою патріаршою нагородою;

1995 рік – орден святої рівноапостольної великої княгині Ольги II ступеня;

2000 рік — орден преподобного Сергія Радонежського II ступеня;

2001 рік – орден Святої Анни II ступеня;

2003 рік — орден Святої Анни IV ступеня;

2003 рік – орден великої княгині Ольги II ступеня;

2005 рік – орден преподобного Серафима Саровського II ступеня;

2005 рік – орден преподобного Агапіта Печерського I ступеня.

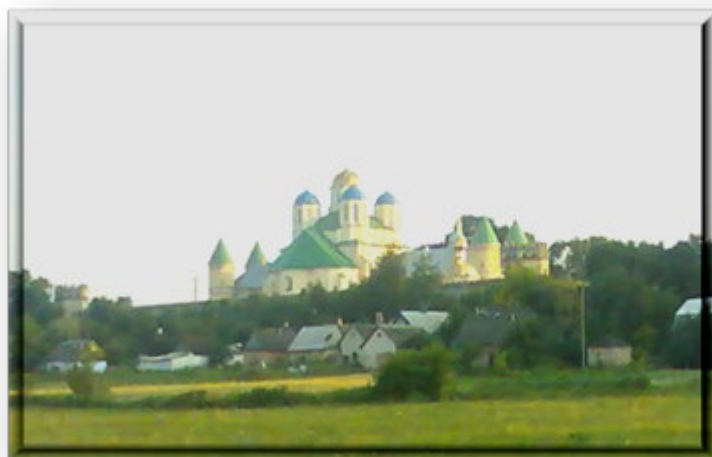
В липні місяці 2007 році спочила в Господі. Похована на території Корецького жіночого монастиря біля Троїцького храму.

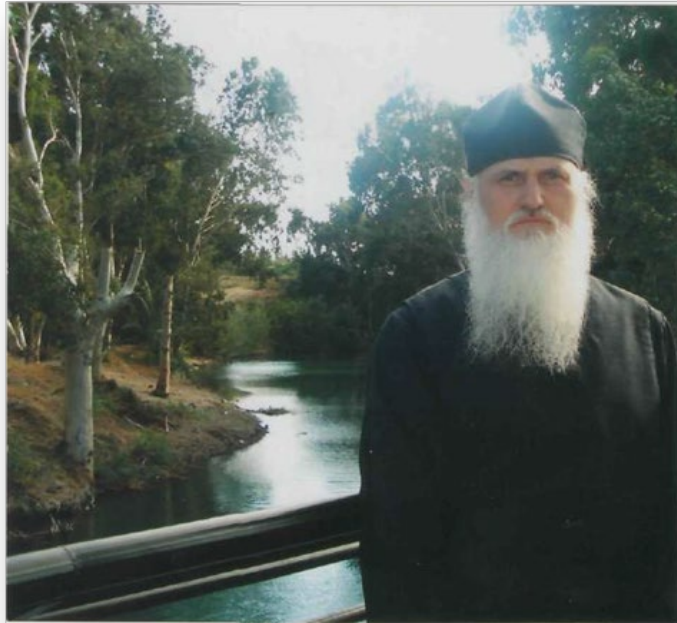
Архімандрит Феодор (*Мельничук Микола Олександрович*)

Народився 14 липня 1956 року в багатодітній селянській родині. Закінчив Іванівську восьмирічну школу в 1971 році. Закінчив Корецьку середню школу. У 1975-1977 роках служив в армії. Після демобілізації працював по договорах. З 1979 року був нештатним псаломщиком церковного хору в селі Бугрин Гоцанського району. В червні 1991 року разом з Рівненською єпархіальною делегацією відвідав Святу гору Афон у Греції. 9 червня Архієпископом Рівненським і Острозьким Іринеєм рукоположений в сан диякона в Свято-Пантелеймонівському православному чоловічому монастирі на Горі Афон. 16 серпня 1991 року прийняв монашеский постриг під ім'ям Феодора. Коли в 1991 році Свято-Троїцький монастир було повернуто в лоно Церкви, Архієпископом Рівненським і Острозьким Іринеєм він був призначений виконуючим обов'язки намісника монастиря.

Указом Блаженнішого митрополита Київського і Всієї України 23 січня 1992 року був призначений намісником монастиря. Владика Іринеєм поклав наперсний хрест і вручив йому ігуменський жезл. Трудами намісника Феодора та його перших насельників монастир помалу став відроджуватись. Закінчив Київську духовну семінарію. В складі паломницьких груп відвідав Святу землю.

Межиріцький Свято - Троїцький чоловічий монастир

На річці Йордан

Архімандрит за старанні труди та ревну службу нагороджений орденами святого рівноапостольного князя Володимира III і II ступенів, «1020-ліття Хрещення Київської Русі» та медаллю «2000 - ліття Різдва Христового»

Архімандрит Нікон (Столяр Микола Анатолійович)

Народився 10 вересня 1969 року в боголюбивій сім'ї селянина в селі Іванівка. В 1984 році закінчив Іванівську восьмирічну школу. Три роки навчався на механізатора в Корецькому СПТУ №4. Після його закінчення відбував практику у селі Федорівка Гощанського району. Потім працював механізатором в колгоспі ім. Свердлова. З 1987 по 1989 рік служив в армії. В 1991 році, коли повернули Свято-Троїцький

монастир Рівненській єпархії він став одним із перших чотирьох його насельників. 16 серпня 1991 року був пострижений в інока. У вересні 1991 року

рукоположили в сан диякона, а потім в сан священника. Монашеський постриг прийняв 17 березня 1993 року під ім'ям Нікона. Закінчив Київську духовну семінарію. Був духівником паломницьких груп по «Золотому кільцю». В 2005-2007 роках настоятель Свято- Воскресенського храму в місті Остріг. Два роки служив під відкритим небом.

На горі Сінай

Відвідав Соловецький та Валаамський монастирі. В 1995 році в складі паломницької групи відвідав Святу Землю. Архімандрит несе послуг економа та благочинного. За труди на благо святої Церкви нагороджений хрестом і прикрасами, орденом Іллі Муромця II ступеня, орденом «1020-ліття Хрещення Київської Русі» та медаллю Козацької Слави.

Монахиня Парфенія (Новак Галина Олександрівна)

Народилась 16 січня 1958 року в селі Іванівка в селянській родині. В 1973 році закінчила Іванівську восьмирічну школу, а потім два роки навчалась у середній школі села Великі Межиричі. Після закінчення школи

зразу пішла в Корецький Свято-Троїцький жіночий монастир послушницею. З осені 1976 року по 1981 рік була на послушанні у Владики Волинського і Рівненського Даміана, де прийняла іночеський постриг. В 1981 році повернулася до Корецького монастиря. Брала участь у Всесвітній конференції «Релігійні діячі за спасіння священного дару життя від ядерної катастрофи», що проходила в Москві у травні 1982 року.

*На Всесвітній конференції
в Москві*

Влітку 1987 року брала участь у святкуванні 650-ліття Тройце-Сергієвої лаври. Постриглася в монахиню під ім'ям Парфенія в 1991 році. Тричі відвідала Святу Землю в складі паломницької груп. Неодноразово побувала на прийомі у Святішого Патріарха Пімена та Алексія II. Брала участь у відзначенні різних знаменних дат у житті Церкви. Золотошвея. Співає в хорі. Перша помічниця ігумені Рафаїли. В 2007 році нагороджена грамотою «За старанні труди на славу святої церкви» та «В пам'ять святкування 15-ліття Архієрейського Харківського Собору». Нагороджена орденом «В пам'ять святкування 1020 - ліття Хрещення Русі».

Монахиня Антонія (Мачульська Олена Миколаївна)

Народилась 4 листопада 1978 року в сім'ї священника. Навчалась в середній школі. У 1991 році поступила в Дерманський Свято-Троїцький жіночий монастир. Була пострижена в іноцтво з іменем Нікалая. Виїхала в Ізраїль у 1997 році. Зразу була направлена в Руську Духовну місію, де несе послух й донині. Супроводжувала Патріарха Алексія II в паломницькій поїздці по Ізраїлю. У 2008 році була пострижена в монашество з іменем Антонії.

Монахиня Георгія (Устименко Марія Григорівна)

Народилася 25 червня 1985 року в сім'ї священника . В 2002 році закінчила середню школу в місті Ровеньки Луганської області. Закінчила Луганський коледж. 6 червня прийняла монашеський постриг під ім'ям Георгії. Тяжко захворіла і 3 вересня почил в Господі. Похована на території Свято-Миколаївського кафедрального собору в місті Ровеньки.

Монахиня Серафима (Процюк Надія Павлівна)

Народилася в селі Янівка (Іванівка) в 1924 році в селянській родині. З-за часів панської Польщі ходила в Іванівську 4-класну публічну школу. В роки війни допомагала батькам по господарству та, щоб не забрали до Німеччини працювала в панському маєтку на «Колодіївці». В 1944 році, як тільки вигнали німців із нашого району, пішла зразу в Корецький жіночий монастир. Була послушницею в ігумені Людмили (Вільковської), а з 1970 року – при ігумені Наталії. В інокію постриглася в 1954 році, а монашеський постриг прийняла в 1983 році під іменем Серафими. Несе послух економки.

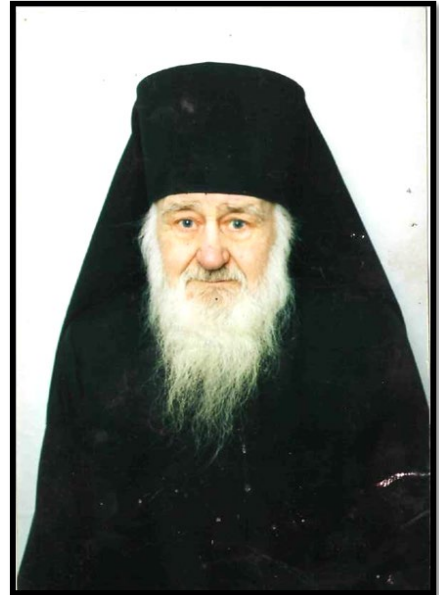

Монахиня Єлена (Мушка Ольга Федорівна)

Народилася в 1929 році в селі Янівка (Іванівка) в сім'ї селянина. Навчалась в Іванівській семирічній школі. Допомагала батькам по господарству. В 1948 році пішла послушницею в Корецький Свято-Троїцький жіночий монастир. Через шість років була пострижена в інокію. Монашеський постриг прийняла в 1983 році під іменем Єлени. Несла послух на різних господарських роботах. Протягом 42 років співала в церковному хорі.

Монах Іоанн (Мельничук Олександр Сидорович)

Народився в селі Іванівка 21 січня 1924 року в побожній селянській родині в селі Яновка (Іванівка). З-за часів панської Польщі закінчив чотирьох класну школу в 1935 році. Після її закінчення допомагав батькам по господарству. В роки другої світової війни був у запасних військах. Після закінчення – працював на батьківській землі. З 1949 року тривалий час трудився в колгоспі ім. Свердлова на різних роботах. В 1953 році одружився. Батько п'яти дітей. Тяжко захворівши в 2000 році пішов у Межирицький Свято-Троїцький чоловічий монастир, де настоятелем його син, архімандрит Феодор. З молитвою прийшло і зцілення. Рік був на послушанні. В 2001 році прийняв монашеський постриг з ім'ям Іоана. Почив у Господі в 2004 році. Похований на монастирському погості.

Монахиня Олександра (Мельничук Валентина Адамівна)

Народилася в селі Колодіївка Корецького району 10 листопада 1932 року в селянській родині. Закінчила Великомежирицьку середню школу в 1949 році. Два роки навчалась шити у сільської кравчихи. В 1953 році вийшла заміж за жителя села Іванівка та народила і виховала п'ятеро дітей. Після смерті чоловіка пішла в Гощанський Свято-Покровський жіночий монастир. В 2005 році прийняла монашеський постриг під ім'ям Олександри.

В монастирі несе послух швачки.

Монахиня Вирінея **(Мельничук Меланія Трохимівна)**

Народилася 1 січня 1908 року в богобоязливій селянській родині в селі Яновка (Іванівка). З малих літ відвідувала сільський храм, де церковним старостою був її рідний брат Петро. В дитинстві в школу не ходила. В роки панської Польщі допомагала батькам по господарству. В 1930 році поступила Корецький жіночий монастир. В рясофору була пострижена в 1932 році. Монашеський постриг прийняла в 1963 році під іменем Вирінея. В монастирі несла послух на різних господарських роботах.

Вона спочила в Господі 15 березня 1990 року.

Монахиня Олександра **(Процюк Надія Миколаївна)**

Народилась в селі Яновка (Іванівка) в 1941 році. В 2011 році прийняла монашество в Городоцькому жіночому монастирі. 14 серпня 2011 року почила в Господі. Похована в селі Городок Рівненського району на сільському кладовищі.

Монахиня Дорофея **(Капітанюк Надія Марківна)**

Народилася 17 травня 1914 року в селі Яновка (Іванівка) в селянській родині. Закінчила два класи Іванівської церковно-приходської школи з-за часів панської Польщі. Потім допомагала вдома по господарству. В 1932 році поступила в Корецький Свято-Троїцький жіночий монастир послушницею. В 1963 році ігуменею Людмилою (Вільковською) була пострижена в монахиню під іменем Дорофея. Несла послух на різних господарських роботах. 25 липня 1995 року спочила в Господі та похована на монастирському кладовищі.

Монахиня Херувима (Кравець Катерина Володимирівна)

Народилась в сім'ї сільського господаря В.Михалюка в 1932 році. З 1976 року несла послух сільського псаломщика. Весною 2011 року поступила послушницею в Дерманський Свято-Троїцький жіночий монастир. Серпні 2011 року прийняла монашеський постриг під ім'ям Херувими. Несе послух швачки.

Інокія Олександра (Процюк Олександра Степанівна)

Народилась 8 грудня 1923 року в селі Яновка (Іванівка) в бідній селянській родині. За панської Польщі змоги навчатись не мала, бо потрібно було платити за навчання. Трохи підрісши, допомагала батькам по господарству. В Корецький Жіночий монастир поступила в 1946 році. В 1959 році ігуменею Людмилою(Вільковською) була пострижена в інокію. Несла послух на різних господарських роботах.

Спочила у Господі 20 серпня 1998 року. Похована на монастирському кладовищі.